

במדניה

לסגור את מרגוליון, להעביר את המכונות לדרום הארץ. נמליט יוסיף להמליט את מ צרי המלט של ההכתרות בצפון.

מזון

ביצת קולומבוס

מיבצע סיני, שחרר לחיהם הפרטיים של מאות אלפי בני-אדם, נגע במשקכונפיו גם בציבור התרנגולות. הפסקת משלוח עורפי המזון האמריקאים, בעקבות המבצע, גרמה לצימצום אכזרי של המספא.

ישנו ויכוח נושן מה קדם למה: התרנגולת לביצה או לה פך. אולם אין ויכוח ש המספוא קדם לשניהם. בלי מספוא אין תרנגולות. הלולנים הפסיקו את ההגרה, אוכלוסיית בעלי-הכנף ירדה לחצי.

כשהשתפר המצב, לא שכחו בעלי-הלולים את אשר הפסידו. מחירי הביצים התרוממו על כנפי נשרים. הגיעו ל-160 פרוטה. היתה תקווה שזו עלייה זמנית: אחרי כיסוי ה"ה הפכים, היה מחיר הביצים צריך להתאון ברמה כמעט נורמלית.

מעוף העוף. אולם בינתיים שיחררה הממשלה את כל שיווק הביצים מפיקוח. יחד עם זאת שיחררה את עצמה ממשלום סובסידיות למספוא. המחירים הוסיפו לטפס. כנפי הספסרות העלו אותם למרומים.

בשבוע שעבר הגיע מחיר הביצה מסוג אקסטרא לגבה כזה (200 פרוטה ויותר) שאורחים רגילים שוב לא יכלו להגיע אליו. הממשלה נאלצה להתערב. היא הבי טיחה ללולנים מספא במחיר יציב. תמורת זאת הטילה עליהם פיקוח חמור. תוך כדי כך הגשימה שאיפה נוספת: כל לולן הוצמד למשוק, כך שכל תחרות בשיק הביצים תחוסל לחלוטין.

היה נדמה כי זהו ביצת קולומבוס — הפתרון לבעיה המסיבכת. אולם היה בו ליקוי אחד: בגלל חוסר ההדגרה בעונה הקודמת, יכלה הממשלה להבטיח לכל קיבה בישראל רק שלוש ביצים טובות, ביצה רביעית פחות טובה, לשבוע. מכיון של קיבות רבות יש תיאכון גדול יותר, וגם היכולת לספק את התיאכון, אין ספק כי ביצים רבות מתגלגלות לשיק השחור.

באותה שעה התרנגולת עצמה, החופשית מפיקוח, לרמת מחירים גבוהה יותר, עד נייער ל-4.200 ל"ה הקילו. היא תהיה רק החלוצה של להקה מעיפת — כל המצרכים החיוניים ישתתפו באינפלציה הממריאה, יסתכלו בקרוב באורח ממעוף הציפור.

דת

רחוב הגיישות

כשקיבל אברהם יעקוב בראור את הזמנה לחזות בהצגה מיוחדת של הסרט רחוב החרפה, כדי להשתתף בדיון אם ל הרשות את הצגתו בארץ או לא, נרעד. כי הסרט, כך נסמך לו, עוסק בבעיות ה"זנות ביפאן, ואילו בראור, בן ה"צד, דוקטור לפילוסופיה ומתחן דתי, הוא קנאי מאוד לעניני הצניעות.

"חששתי אם מותר לי לסמא את עיני ב" מחזות זימה", הודה. "שאלתי פי רב באון ידוע, והוא פסק שרצוי שאלך, אולי אוכל למנוע תקלה." אולם היצאניות של יפאן, הכתיעו את בראור לטובה: הן היו צנועות, לבושות כאילו יצאו זה עתה ממקווה.

"בושתי ונכלמתי בפני בוראי ועצמי: בנות ישראל בירושלים מראות לעיני כל את מערומיהן הרבה יותר כאשר היצאניות ביפאן, ארץ-הגיישות..."

חוק המחשופים, תשי"ז. בראור לא גילה מה היתה המלצתו לגבי הסרט. לעומת זאת לא היסס לגלות את מסקנתו לגבי בנות ישראל: הוא יצא בתביעה ל-חברי הסיעות הדתיות בכנסת לדאוג ל-חקיקת חוק שצווה על נערות הארץ ל-בוש שמלית בעלות שרולים באורך ש-ייקבע על-ידי המחוקק, שיצווה גם על מי-דוח-מינימום למחשופים. שיטתי המדינה יהיו מופקדים על מילוי החוק.

מלבד בושתו בפני הקדוש-ברוך-היא. היה לבראור נימוק נוסף למלחמה במחשופים, שנעלם עד כה מעיני חבריו במלחמה זו (ראה לעיל). נרעד הוא השבוע, במאמר ב"הוצפה": "יבוא יום ונוכה לשלום עם שכנינו ועם המזרח כולו. אבל המזרח יפלוט אר-תנו. הם יבואו להזין עיניהם במערומי ה"הודיות, אבל בלבם יביוזו לנו..."

כיוני
נכיו!

בנק דיסקונט
לישראל
בע"מ

ק"ש לשה לשפוט את הגברת שלום, כי "כל אשה מרגישה ומתנהגת בבעיות ומצבים שונים בצורה אחרת. בחברה מורנית אין להאשים את הגברת שלום, אולם התנהגותה לא הלמה את דרישות המוסר. היא היתה צריכה לחכות עד שהילדים יגדלו, ואז לבחור את דרכה מבלי שהדבר ישפיע על ילדיה." טוענת אביבה טרייביש, (19) רווקה וילידת הארץ. "כל אשה צריכה להעדיף את אושר ילדיה על אושרה שלה, אפילו אם היא סובלת מאוד בחברת בעלה, וביחוד שלגברת שלום יש בן חרש-אילם."

איני מאשימה את רבקה שלום על "מה שעשתה", אומרת זהבה בעלה סלון מפורסם לחיות, ילידת צ'כוסלובקיה. "אמה הכריחה אותה להתחתן כשהיתה עוד ילדה. הרופא אשם על שהרגיל אותה לרמת חיים גבוהה והוציא אותה בחברה. הוא ידע שהיא צעירה ממנו ורוצה לחיות, אבל מפני שאהב אותה לא היה איכפת לו. אבל אני גם לא מצדיקה אותה. עכשיו, כשיש לה שני ילדים, לא היתה צריכה לבגוד בבעלה. היא היתה צריכה לחשוב על התוצאות של נשואים כאלה לפני שהתחתנה בעד כסף. עכשיו זה מאוחר מדי ואין כל טעם ש' היא תתחיל, כביכול, בחיים חדשים משלה."

ק"ש לשה לשפוט את גברת שלום, כל "זמן שלא נמצאים במקומה", טוענת רות לידית (22), פקידה, נשואה, ילידת הארץ. "כל אשה היתה פועלת לפי אפיה, חינוכה ועצמת רגשותיה. יש נשים שהיו מקריבות את עצמן, וממשיכות לסבול ולחיות עם בעליהן, למרות אי-ההתאמה ביניהם. אשה יותר מתקדמת היתה עוזבת את בעלה וילדיה. אני, אילו חס וחלילה הייתי נקלעת למצבה של הגברת שלום, הייתי מתגרשת בדרך של שלום, מגנסה לשכנע את בעלי בכל האמצעים ולגמור בשקט."

רבקה שלום צודקת בהחלט. בזה ש' היא רוצה לעזוב את בעלה. הוא לא גבר. שום גבר אמיתי לא היה מתנהג בצורה כזאת אל אשתו. אם היא לא רוצה אותו — שיתן לה גט וחסל. אשה איננה רכוש של הגבר ונשואים זה לא חוזה לכל החיים! זאת טענתה של גיורגי שטולמן, ילידת הונגריה, נשואה ואם לילד, העובדת כקוסמטיקאית במכון ליופי רובינס קוסמטי קוט. מוסיפה היא: "אין פלא שכאשר רבקה שלום קיבלה שכל, רצתה לעזוב את בעלה. כל אשה היתה עושה בדיוק כך במקומה."

כתבי "העולם הזה"

האם צ

הנשים בישראל אינן עומדות שלום. הן אינן סבורות שהיא והן מגנות את אי-התחשבות עשרות נשים צעירות ומבוגרות עולות חדשות וילידות הארץ הדגישו, באותה הזדמנות, כי פנים את מעשהו של ד"ר של בעיית הגברת שלום, כפי בתמציתה, בעייתה של נערו לגבר מבוגר ממנה בעשרים

רבקה שלום יכולה להבין מה שעשתה הגברת שלום ולהצדיקה. יש לאשה רגשות ודחפים שאינם מובנים לגבר. אשה איננה מאושרת בחייה, ואינה באה על סף פוקה מתוך שאין התאמה בינה ובין בעלה, צריכה להפרד ולהתחיל את חייה מחדש. אם בעלה רופא ואינטליגנט, היה צריך להבין אותה ולתת לה גט מיד. אם לא עשה זאת, סבורה אשה אלמונית, שהגתה תשובה זו בעת טיפול יופי במכון. "רק הוא אשם במה שקרה והוא חייב לתת את הדין על מעשיו. עונשו בבית-המשפט היה קל מדי."